

[Indenrigsministeren.]

Priser og at sikre en nogenlunde rationel Fordeling af disse Materialer. Dernæst er der Spørgsmaalet om at medvirke til den efter Forholdene bedst mulige Finansiering af det Byggeri, der under Hensyn til Materialeforholdene kan opretholdes.

Det under Det erhvervsøkonomiske Raad nedsatte Byggenævn har behandlet Materialespørgsmaalet, og Nævnet vil over for Raadet fremsætte Forslag herom. En enkelt Side af Finansieringspørgsmaalet har jo allerede været behandlet her paa Rigsdagen, nemlig ved Forslaget om kortfristede Obligationslaan, og andre Sider af Spørgsmaalet er blevet behandlet af Byggenævnet. Nævnets Synspunkter er netop for et Par Dage siden fremsat over for Indenrigsministeriet.

Det Forslag, jeg her fremsætter, bygger om ikke i alle Enkeltheder saa dog i Hovedlinierne paa disse Synspunkter. Under den foregaaende Krig kom Statens Støtte efterhaanden til i meget betydelig Grad at hvile paa Tilskud, der blev ydet Byggeriet i Form af en vis Procentdel af Byggeforetagendets Anskaffelsessum. Jeg vil for min Del anse det for ønskeligt længst muligt at undgaa et saadant Tilskudssystem, uden at jeg dog vil afvise, at en længere Krigsperiode kan medføre Tilskud under saadanne Former, men foreløbig maa jeg mene det rigtigt at forsøge ad andre Veje at holde Driftsomkostningerne nede for de Lejligheder, der bygges under de nuværende Forhold. Ved Bedømmelsen af de Bestemmelser, man herefter bør søge gennemført, mener jeg det rigtigt at gøre opmærksom paa, at ikke blot de Bygninger, som er under Opførelse nu, opføres med Materialer indkøbt til Førkrigspriser, men at der ogsaa har været Mulighed for til det Byggeri, der planlægges nu, og som kan ventes at blive paabegyndt i det kommende Foraar, at tilvejebringe Materialer af de ikke helt smaa Beholdninger, der findes her i Landet, til Priser, som vel har været stigende, men som dog ligger under, hvad en kommende Tids Tilførsler vil gøre muligt, hvis Krigen fortsætter ret længe. Det er ud fra saadanne Betragtninger, at nærværende Forslag fremsættes. Forslaget fremtræder som Ændringer til Loven af 13. April 1938 om Laan til Boligbyggeri, saaledes som denne Lov ændredes ved Lov Nr. 153 af 22. Februar 1939. Ved Loven af 13. April 1938 stilledes 10 Mill. Kr. aarligt til Raadighed for Udlaan til Kommuner og Boligforeninger, fordelt med 5½ Mill. Kr. til Hovedstadskommunerne og 4 ½ Mill. Kr. til det øvrige Land.

Nærværende Forslag forøger for Finansaaret 1940—41 de 10 Mill. Kr. med 8 Mill. Kr. fordelt med 4½ Mill. Kr. til Hovedstadskommunerne og 3½ Mill. Kr. til det øvrige Land. Jeg henviser i øvrigt til den udførlige Redegørelse, der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget, angaaende det Byggeri, der er tilvejebragt i Henhold til Loven af 1938, og angaaende det Byggeri af denne Art, der kan ventes paabegyndt i den nærmest kommende Tid. Efter § 5 i Loven af 1938 stilledes der endvidere 3 Mill. Kr. aarlig til Raadighed til Udlaan til Parcelbyggeri i Byerne og i bymæssige Bebyggelser. I Forslaget forhøjes dette Beløb for Aaret 1940—41 med 1 Mill. Kr. Under Hensyn til Stigningen i Byggeomkostningerne er Maksimumsbeløbet for Haandværksudgifter ved Bygningen af disse Huse forøget med 1 500 Kr. for de større og 1 000 Kr. for de mindre Parcelhuses Vedkommende. Som det vil erindres, blev der i 1938-Loven, saaledes som den ændredes ved Loven af 22. Februar 1939, givet Bestemmelser om, at Staten kunde give Garanti for sekundære Prioritetslaan inden for en Grænse af 80 pCt. af Anskaffelsessummen for privat opførte Beboelsesejendomme med ikke over 6 Lejligheder. I nærværende Forslags § 4 er dette ændret til 12 Lejligheder, saaledes at der herefter i det kommende Aar i Virkeligheden kan gives Garanti for Laan til den allervæsentligste Del af det almindelige Byggeri, saaledes som det foregaar i Landkommunerne og i de fleste Købstæder, hvor Støtten til Boligforeningsbyggeriet har mindre Betydning.

§ 3 i Forslaget tager Sigte paa at give meget betydelige Skattelettelser for det Byggeri, der paabegyndes efter Lovens Ikrafttræden. Formen for denne Skattelettelse er afpasset efter Byggeriets forskellige Former med Hensyn til Finansiering.

I § 3, 1ste Stykke, bestemmes det, at Beboelsesejendomme, der opføres af Kommuner eller Boligforeninger, i et Tidsrum af 10 Aar fritages for Udredelse af den paa Bygningerne faldende Del af de Skatter, der betales til Stat og Kommune og til Udigningsfonden, dog med Undtagelse af Skatterne til Amtskommunen. Naar der ikke gives Skattefrihed for Skatter til Amtskommunen, staar det i Forbindelse med, at det maa være rigtigst, at Skattefriheden bliver af nogenlunde samme Omfang i By som paa Land.

I § 3, Stk. 1, bestemmes det endvidere, at Indenrigsministeren er bemyndiget til efter Forhandling med Finansministeren at bestemme, at denne Skattefritagelse paa 10 Aar forlænges med yderligere indtil